

De verdwijnziekte

Jan J. Speelziek

Op 15 april 2003, 't was omstreeks 07.00 uur, inspecteerde ik mijn bijenstal. Tot mijn niet geringe verbazing zag ik op alle vliegplanken een hoeveelheid dode bijen liggen. Ik heb ze verzameld, in een doosje gedaan en vervolgens de politie gebeld met de mededeling van een geval van vergiftiging. Terwijl ik mij even nadien nog aan het scheren was reed er een politieauto voor met twee agenten. Zij namen de dode bijen in ontvangst en zeiden deze over te zullen dragen aan een ambtenaar van de AID in Voorst.

56 's Avonds werd ik al gebeld door betrokken AID-functionaris, die mij vertelde dat het om een parathion-vergiftiging ging, een middel dat voornamelijk in de fruitteelt wordt gebruikt tegen luizen. Hij merkte op dat het gebruik hiervan alleen was toegestaan tot 14 dagen vóór de fruitbloeï; verder dat het hier blijkens onderzoek een fruitteler betrof, wonende in de Vecht, ten noorden van de Luchthaven Teuge. Dat was op ongeveer 2,5 km van mijn woning. Verder adviseerde hij een schadeclaim tegen deze persoon in te dienen. De schade was m.i. echter niet van dien aard, dat ik zulks wenselijk achtte, te meer waar deze fruitteler door de AID toch al een flinke boete in het vooruitzicht was gesteld. De AID-functionaris heb ik echter wel verzocht deze fruitteler te adviseren zijn verontschuldigen aan te bieden, waarmee ik dan genoeg zou nemen. Eén en ander heeft op correcte wijze plaats gevonden, waarna in de loop van dat jaar tweemaal een kistje Elstar appels bij mij werd bezorgd. Samenvattend wil ik opmerken, dat hier sprake was van een zeer snelle afwikkeling van mijn klacht. Mijn complimenten voor het snelle en voortvarende optreden van politie en AID! Later vernam ik dat deze fruitteler een viertal bestuivingsvolken in zijn boomgaard had staan, die een dag nadien ijlings door de eigenaar werden weggehaald.

Magnetron-effect

Na dit verlies van een aantal bijen nog een nouveauté. Op 11 januari jl. woonde ik een vergadering bij van de VBBN-subvereniging Apeldoorn/Ugchelen. Daar kwam ter sprake dat er bij enkele imkers in Ugchelen sprake was van de 'verdwijnziekte'. Zij vertelden, dat rond begin december 2003 de bijen in al hun kasten ineens spoorloos waren verdwenen, terwijl de wintervoorraad Nektapol nog compleet verzegeld aanwezig was.

Enkele jaren geleden heeft zich op de heide bij Nieuw-Milligen een soortgelijk geval voorgedaan. Daar waren een zestal bijenvolken op de heide vermoedelijk te dicht bij het aldaar versholten opgestelde radarstation geplaatst. Deze volken waren, zoals bij een inspectie een week later bleek, gedecimeerd, waarbij vermoedelijk sprake was van desoriëntatie en/of het magnetron-effect. Aangezien er in algemene zin steeds meer klachten beluisterd worden omtrent de ca. 40.000 in ons land voorkomende GSM-antennes, alsmede satelietschotels, zou het m.i. wenselijk zijn dat er hieromtrent een inventarisatie zou plaatsvinden, teneinde aldus een landelijke indruk te verkrijgen over 'bijen en straling'.

Verleden jaar was er bij 'Radio Kootwijk' sprake van de installatie van een sterk stralende kortegolf zendinstallatie voor de uitzending van 'commercials', gericht op Groot-Brittannië en Ierland. Omwille van de mogelijke gevolgen daarvan voor mens en dier in die regio ontstond er een sterke oppositie. Vanwege de grote heidevelden aldaar hebben ook imkers daaraan deelgenomen. De gemeente Apeldoorn verleende gelukkig geen toestemming! Het resultaat was gelukkig geen zendinstallatie. Naar verluidt komt het monumentale complex van Radio Kootwijk nu in beheer van het Kröller Müller museum te Hoenderloo.

Bronnen

Teule, Gerrit, GSM-straling. Nieuwe feiten en inzichten, Uitgeverij Sigma 2000. ISBN 9065561587.